

อย่างน้อยก็ไม่ได้มี
กฎหมายเหมือนที่นี่
แถมยังไม่ต้องตื่นเช้า
ขนาดนี้ด้วย

ท่าเรือสัตตบงกช
ที่ตระกูลเจียงของ
พวกเจ้าอยู่คงจะ
สนุกกว่าที่นี่ล่ะสิ?

ปกติพวกเจ้า
ตื่นกี่ยาม?
แล้ววันๆทำอะไร
กันบ้าง?

หาเรื่องคนๆหนึ่ง
เด็ดขาด

ใครล่ะ?
หลานนี่หรือนะ?

ไม่ใช่ท่านผู้อาวุโส
แต่พี่ต้องระวังหน่อย
ก็แล้วกัน เพราะเขา
เป็นศิษย์คนโปรด
มีนามว่า “หลานจ้าน”

หลานจ้าน?
หลาน...จั้งจี้?

ถูกต้อง จะเป็น
ใครไปได้กัน...
หลานจ้านเป็น
คนเคร่งครัดใน
กฎระเบียบมาก

ถึงแม้ว่าเขาจะ
อายุพอๆกับพวกเรา
สีหน้าราบเรียบไร้ซึ่ง
ชีวิตชีวา แต่กลับมี
ฝีมือสูงส่ง!

เจ้าหมายถึง
ชายที่มีรูปโฉมงาม
แต่งกายชุดขาวทั้งชุด
ผูกผ้าคาดหัวลายเมฆา
ถือกระบี่สีเงิน

แถมยังชอบ
ทำหน้าอมทุกข์
อยู่ตลอดเวลา
นะหรือ?

ใช่ๆ เขานั้นแหละ!
ไม่กี่วันมานี้กำลังกักตุน
ว่าแต่เจ้าเพิ่งจะมาถึง
เมื่อวาน ไปเจอเขามา
ตอนไหนกัน?

เมื่อคืนนะ

เมื่อคืน...?!
กฎของวันเซ็นปู่จิ๋น
ห้ามหนีเที่ยวยามวิกาล
เจ้าไปเจอเขาที่ไหนมา
ทำไมข้าถึงไม่รู้เรื่อง
เลย?

ก่อนจะมาถึงที่นี่
พวกเราผ่านร้านขาย
“สุราเทียนจื่อเซี่ยว”
ไม่ใช่ไร๊ว

เมื่อวานข้าเกิด
อยากสุราจนทนไม่ไหว
ก็เลยแอบลงไปในเมือง
แล้วซื้อสุราเทียนจื่อเซี่ยว
กลับมา ๒ ไห

ตอนที่ข้ากำลัง
ปีนกำแพงเข้าไป
บังเอิญเจอเขา
พอดี

โชคดีจริงๆ
ถูกจับได้ในวันที่
เขาออกลาดตระเวน
พอดีเลยเนอะ

แล้ว

เขาปล่อยให้เจ้า
เข้ามาได้อย่างไร?

แน่นอนว่าเขา
ไม่ยอมให้ข้าเข้ามา
แถมยังยืนยันกรานว่าจะ
กักตัวข้าไว้ให้ได้

แล้วเขา
ก็กระโดดขึ้นมา
ถามว่าในมือข้า
คือสิ่งใด

เทียนจื่อเซียว
ยังไฉนะ! ข้าจะแบ่ง
ให้เจ้าไหหนึ่ง เจ้า
ช่วยทำเป็นไม่รู้ไม่
เห็นได้หรือไม่?

